

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

**ба диссертатсияи Юсуфзода Авази Нурали дар мавзуи
«Нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли
Ҷумҳурии Тоҷикистон)», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои
сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 5.6.2 - Ниҳодҳо, равандро ва
технологияи сиёсӣ**

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Таҳқиқоти диссертатсионии мазкур дар мавзуи «Нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» бо шиносномаи ихтисоси 5.6.2. Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ мутобиқат менамояд. Дар банди 6-уми шиносномаи ихтисоси мазкур «Хусусиятҳо ва механизмҳои ташаккули афкори ҷамъиятӣ дар сиёсат» ва дар банди 8-ум «Ҷойгоҳи раванди сиёсӣ дар низоми равандроҳои ҷамъиятӣ» барои таҳқиқ пешбинӣ гардидаанд.

Мубрамияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ. Кори илмӣ-таҳқиқотии анҷомдодашуда бо дарназардошти зарурати омӯзиши нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон) мубрамии хосаро касб намудааст. Муаллиф моҳият ва таҳаввулотӣ масъалаи мазкурро ҳамаҷониба таҳлил намуда, бо истифода аз методу усулҳои гуногуни илмӣ натиҷагирӣ ва хулосабарорӣ намудааст.

Мубрамияти мавзуи рисолаи илмӣ дар он зоҳир мегардад, ки ҳанӯз дар асри XX ҷомеаи иттилоотӣ шакл гирифта, ҳамчун қисми ҷудонопазири он элитаи илмӣ зухур намуда буд. Ин элита дорои тахассуси баланд буда, онро метавон танҳо тавассути донишу маърифати баланд ба даст овард. Дар чунин ҷомеа нақши элитаи илмӣ хеле бузург буда, дар он имкон дорад иттиҳоди илму техника ва иқтисод ба вуҷуд ояд.

Генезиси элитаи илмӣ таваҷҷуҳи ҷомеаро бо сабаби он тағйиротҳои глобалие, ки дар илм ва ҷомеа ба вуҷуд омадаанд, ба худ ҷалб намудааст. Таҳқиқ ва омӯзиши зухур ва ташаккулу рушди элитаи илмӣ имкон медиҳад на танҳо хусусият ва марҳилаҳои шаклгирии он, балки тамоюлотӣ рушди онро низ пешбинӣ намуда, нақши иҷтимоии элитаи илмиро дар ҷомеа муайян созад.

Аз нигоҳи мо қисмати калидӣ, самтдиҳанда ва ҳифзкунандаи тавоноии зеҳнии ҷомеаро танҳо метавонад элитаи илмӣ ташкил диҳад. Аммо дар адабиёти таҳқиқӣ масъалаҳои зухури элитаи илмӣ хеле маҳдуд ба назар мерасад, дар ҳолате, ки масъалаи зухури элитаи илмӣ бо пайдоиши ҳуди илм дар иртиботи пайдарпайӣ ва ҷудонопазир қарор дорад.

Дар робита ба ин нақши шахсияти эҷодкор дар илм ва мавҷудияту рушди ҷомеа пурратар идрок хоҳад гардид. Зеро ҷомеа дар марҳилаи кунунии тарақиёти худ бидуни шахсияти боистеъдод ва барҷаста наметавонад рушд ёбад. Аз ин рӯ, шароитҳои тараққиёт, ҳифз, нигоҳдорӣ ва ошкор кардани истеъдод ба тадриҷ масъалаи асосии тамоми шаклҳои худшиносии илмӣ хоҳад гашт.

Ҷомеаи муосир ҷомеаи табақотӣ буда, аз нигоҳи тақсимои иҷтимоӣ байни қишрҳои он фарқиятҳои калон мавҷуд мебошад. Аз ин рӯ, мавзуи омӯзиши қишри олии ҷомеа, яъне элитаи илмӣ дар байни муҳаққиқон якрангу якнаво набуда, таваҷҷуҳи хосси онҳо ба элитаи илмӣ аз раванди бо тадриҷ ва устувору собити ин табақа дар сад соли охир дарак медиҳад. Мутобиқи таҳлили олими аврупоӣ Ч. Бернал, дар ибтидои асри XX дар саросари ҷаҳон дар ҳудуди 15 ҳазор олимону муҳаққиқон буданд, ҳоло бошад миқдори онҳо ба миллионҳо расидааст ва дар асоси пешбиниҳои таҳлилгарони ин соҳа тайи 50 соли охир қариб тамоми қишрҳои калонсоли кишварҳои тарақиёфтаи ҷаҳонро ташкил хоҳад дод.

Чӣ тавре таҳлили ҳамаҷонибаи масъалаи мазкур нишон медиҳад дар адабиёти муосири Ғарб ва баҳогузориҳои олимони ба масъалаи мазкур хусусияти “аполегетӣ” ва ё нигилистӣ дошта, чунин баҳодиҳӣ дар доираи таҳлили арзишии сарчашмаҳо ва маълумотҳои нодуруст ба вучуд омадааст. Аз нигоҳи мо бидуни назардошти хусусияти иҷтимоӣ ва фарҳангии элитаи илмӣ ба элитаи илмӣ баҳо додан амали ғайриилмӣ мебошад.

Дар иртибот ба гуфтаҳои боло метавон хулоса намуд, ки таҳлили иҷтимоӣ-сиёсии генезис ва ё зухуру ташаккули элитаи илмӣ метавонад ба фаҳму дарки масъалаҳои хоси шаклгирии элитаи илмӣ дар Тоҷикистон моро наздик намуда, тамоюлотии имрӯзаи рушди элитаи илмӣи ватанӣ ва ҳолату дурнамои илми тоҷикро муайян созад.

Дар хусуси сатҳи омӯзиши масъала ҳаминаро бояд тазаккур дод, ки аслан мафҳуми “Элита” (нуҳбагон) ҳамчун мафҳуми илмӣ дар таҳақиқотҳои иҷтимоӣ-сиёсӣ дар нимаи аввали асри XX вориди адабиёти илмӣ гашт. Иқтисодчӣ ва сотсиолог машҳури итолявӣ В. Парето аз мавқеи назариявӣ муайян кард, ки мафҳуми элита дар самтҳои мухталифи фаъолияти ҳар як инсон ба мисли рамзи вучуд дошта, қишри болоии ҷомеа маҳсуб меёбад.

Муҳаққиқи дигари аврупоӣ Г. Моска элитаро ҳамчун гурӯҳи иҷтимоӣ баҳо дода, дар он ду тамоюлро мушоҳида намудааст: тамоюли аристократӣ “ашрофзодагӣ” ва демократӣ. Ба андешаи вай бо ҳам муттаҳид сохтани ин ду гурӯҳ ба ғоидаи ҷомеа буда, ояндаи пешрафтаи онро таъмин хоҳад намуд. Зеро ин иттиҳод метавонад дар байни роҳбарияти сиёсии кишвар суботи иҷтимоӣ ва сиёсиро ба вучуд орад. Аслан назарияи классикии элита ҳамчун

асоси ташаккули назарияи муосири элитаризм, ки дар осори Т. Дайя, Э. Карлтон, Д. Рисмен, В. Геттсмен ва дигарон инъикос худро пайдо намудаанд.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Муаллиф кушиш намудааст, ки хусусиятҳои муҳимми элитаи илмиро нишон диҳад. Бо ин мақсад ӯ доираи васеи адабиёти илмиро таҳлил намудааст. Яке аз унсурҳои муҳимми навгонии илмӣ диссертатсия муайянсозии сохтори мураккаби элитаи илмӣ мебошад. Дар ин замина муаллиф вазифаҳои элитаи илмиро дар ҳаёти сиёсӣ нишон додааст. Дар қори илмӣ муаллиф нақши элитаи илмӣ дар қоғиз додани сатҳи ҳурафотпарастӣ, оммавиғардонии натиҷаҳои илмӣ ва тавилиди донишҳои илман асоснок муайян карда шудааст. Инчунин дар таҳқиқоти доғалаб баррасиҳое қой доранд, ки дар асоси онҳо нақши элитаи илмӣ дар муқовимат бо радикализми динӣ, экстремизми сиёсӣ ва терроризм муайян карда мешавад. Дар таҳқиқоти илмӣ худ муаллиф на танҳо раванди ташаккули элитаи илмӣ Чумхурии Тоҷикистонро таҳқиқ намудааст, балки дурнамои рушди онро нишон дода шудааст.

Нуқтаҳои асосие, ки барои ҳимоя пешниҳод гардидаанд, пурра ба мантиқ ва нақшаи таҳқиқот, инчунин ба мақсад ва вазифаҳои дар диссертатсия муқарраршуда мувофиқат менамояд, ки ин ҳолат далели равшани мавҷудияти таҳлилҳои амиқ, мулоҳизаҳои мантиқӣ ва ҳулосаҳои илмӣ асоснок дар қараёни қор маҳсуб меёбад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Дар муқаддимаи қори диссертатсионӣ муаллиф мубрами мавзӯи таҳқиқотро ба таври мушаххас нишон додааст. Дар омӯзиши масъалаҳои қудогона назарияҳои гуногуни соҳаи илмҳои иҷтимоӣ истифода гардидаанд. Муаллиф методҳои илмӣ соҳаи илмҳои сиёсиро ба таври зарурӣ истифода намудааст. Дар қори илмӣ доғалаб сарчашмаҳои иттилоотии гуногун истифода шудаанд. Ҳулосаҳо ва натиҷаҳои таҳқиқот дар заминаи таҳлили адабиёти илмӣ ва сарчашмаҳои иттилоотӣ таҳия гардидаанд.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсияи Юсуфзода А.Н. аз се боб ва шаш зербоб таркиб ёфта, боби аввали он – «Масъалаҳои назариявӣю методологии таҳқиқи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии қомеа» аз ду зербоб иборат мебошад. Дар боби якум масъалаи қанбаҳои назариявӣ ва методологии пайвастагии элитаи илмӣ ва нақши он дар ҳаёти сиёсӣ ва роҳу усулҳои омӯзиши он нишон дода шудааст. Инчунин равишҳои назариявӣ оид ба шарҳу баёни мазмуну мундариҷаи элитаи илмӣ, аз қумла назарияи элитарӣ, назарияи сармояи иҷтимоӣ, назарияи сармояи рамзиро таҳлилу

баррасӣ гардида, барои возеҳ нишон додани моҳияти элитаи илмӣ қолабҳои гуногуни таҳқиқотӣ истифода бурдааст.

Дар зербоби дуюми боби якум муаллиф сохтор ва вазифаҳои элитаи илмиро таҳлилу баррасӣ намуда, ва ҳамзамон сохтори элитаи илмиро аз унсурҳои зерин иборат медонад: олимон ва муҳаққиқони варзида, роҳбарони ташкилоту муассисаҳои илмӣ, аъзои Академияи миллии илмҳо ва дигар ташкилотҳои илмӣ, коршиносон ва мушовирони илмӣ, рӯзноманигорони илмӣ ва онҳое, ки ба оммавигардонии илм машғул мебошанд.

Боби дуюми диссертатсия – «Ҷойгоҳи элитаи илмӣ дар низоми амнияти миллии кишвар» мебошад. Қисмати мазкури қор, аз ду зербоб иборат буда дар он зарурати баланд бардоштани нақши элитаи илмӣ дар қоҳиш додани сатҳи хурофотпарастӣ, инчунин нақши элитаи илмӣ дар мубориза бо радикализми динӣ, экстремизми сиёсӣ ва терроризм таҳлилу баррасӣ шудааст. Дар зербоби якуми ин боб масъалаи паҳн шудани хурофотпарастӣ дар қомеа мавриди таҳлилу баррасӣ қарор гардида. Дар боби мазкур элитаи илмӣ ҳамчун гурӯҳи иҷтимоие муаррифи гардидааст, ки дорои донишҳои илмӣ буда, ба паҳн намудани илму маърифат ва таъсири мусбӣ расонидан ба шуури қамъиятӣ машғул мебошад.

Дар зербоби дуюми боби дуюми диссертатсия нақши элитаи илмӣ дар мубориза бо радикализми динӣ, экстремизми сиёсӣ ва терроризм таҳлилу баррасӣ шудааст. Чи тавре маълум аст, зухуроти радикализми динӣ, экстремизми сиёсӣ ва терроризм, аслан дар фазои сиёсии қомеа паҳн гардида ба афкори қамъиятӣ таъсири манфӣ мерасонад. Дар робита ба ин муаллифи рисола пешниҳод менамояд, ки баланд бардоштани нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии қомеа барои пешгирии ин гуна зухуроти манфӣ мусоидат мекунад. Аз ин рӯ, дар зербоби мазкур асосҳои идеологӣ ва заминаҳои таърихӣ робитаи элитаи илмӣ бо қоҳишдиҳии хурофот ва қаҳолат нишон дода шудааст.

Боби сеюми диссертатсия – «Ташаккули элитаи илмӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва иштироки онҳо дар ҳаёти сиёсии қомеа» аз ду зербоб иборат мебошад, ки дар он марҳилаҳои гуногуни инкишофи элитаи илмии Ҷумҳурии Тоҷикистон, махсусиятҳои ин раванд, роҳ ва усули иштироки элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсӣ қамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин омилҳои таъсиррасон ба ин самти фаъолияти онҳо таҳқиқ гардидаанд. Вобаста ба ин метаваон раванди мазкур ба се марҳилаи асосӣ қудо намуд. Давраи якум, даврони шуравӣ, дуҷом солҳои 1991-2000-ум ва марҳилаи сеюм аз солҳои 2000-ум то ба имрӯз. Дар марҳилаи аввал ташаккули инфрасохтори илмии қомеа ба мушоҳида мерасад, ки нишонаҳои он аз қунин тамюлотӣ сифатӣ метавонад иборат бошанд: таъсис додани марказҳои илмӣ (масалан,

академияи илмҳо), рушди таҳсилоти олӣ (таъсиси аввалин донишгоҳҳо), ба таври мақсаднок омода кардани кадрҳои илмӣ, муайян гардидани самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ. Дар марҳилаи дуҷуми ташаккули элитаи илмӣ, ки ба давраи бӯҳрони сиёсии солҳои 90-ум рост меояд, чунин тамоюлоти сохторӣ ба назар мерасанд: паст гардидани маблағгузорӣ дар соҳаи илм, фирор намудани аҳли илм, ислоҳоти низоми илм ва таҳсилот, муайян намудани афзалиятҳои сиёсати давлатӣ дар соҳаи илм. Дар марҳилаи сеюм, инфрасохтори илмии кишвар бо назардошти талаботи давраи замони ташаккул ёфта, дар он чунин тамоюлоти мусбат мушоҳида мегардад: модернизатсияи инфрасохтори илмии кишвар, рушд ва инкишофи фаъолияти инноватсионӣ, ҷоннок намудани ҳамкориҳои байналмилалӣ, дастгирии олимони ҷавон, таъсиси Комиссияи олии аттестатсионии ватанӣ ва шӯроҳои диссертатсионии ватанӣ ва ғ.

Дар зербоби дуҷуми ин боб шаклҳо ва механизмҳои иштироки элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии кишвар нишон дода шудааст: фаъолияти коршиносии олимони зимни баррасии лоиҳаҳои қонун, барномаҳои давлатӣ ва стратегияҳои миллӣ; иштироки олимони дар фаъолияти шӯроҳои машваратӣ ва комиссияҳои ҳукумативу парламентӣ; пешбарии олимони ба сифати номзад ба вакилӣ дар Парламент; фаъолияти касбии олимони ҷиҳати ташаккули афкори ҷамъиятӣ ва тавсеа додани ҷаҳонбинии илмии мардум.

Муаллифи рисола бо истифода аз сарчашмаҳои бозётимоди илмӣ, адабиёти соҳавӣ ба хулосаю натиҷаҳои асоснок масъалаинақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҷомеаи дар миллати Тоҷикистон баррасӣ намудааст. Рисолаи анҷомдодашуда бо сатҳи баёни дақиқ маъниҳои ифодаи саҳеҳ навишта шуда, хулосаҳои аз ҷониби муаллиф пешкашгардида, барои рушди соҳа зарур ва саривақти мебошад. Тафсири бамавриди маводҳои барои таҳқиқ нигаронидашуда, ҷиҳати ироаи хулосаҳо, мулоҳизаҳои илмӣ ва натиҷагирии рисола нақши муассир гузоштаанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Диссертатсияи мазкур дорои аҳамияти баланди илмӣ назариявӣ ва амалӣ мебошад. Натиҷаҳои дар рафти таҳқиқот бадастомада метавонанд барои ташаккули низоми сиёсӣ, идоракунии равандҳои сиёсӣ, нақши элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсӣ, иштироки элитаи илмӣ дар раванди қабули қарорҳои сиёсӣ ва ғайра судманд бошанд. Таҳқиқот имкон медиҳад, ки равандҳои сиёсӣ дар якҷанд шакл зоҳир гардида, элитаи илмӣ ҳамчун манбаи донишҳои коршиносӣ ва арзёбиҳои таҳлилӣ, ки барои қабули қарорҳои асосноки сиёсӣ заруранд, амал кунанд. Инчунин дар таҳияи ҳуҷҷатҳои стратегӣ, барномаҳои

давлатӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки соҳаҳои гуногуни ҳаёти ҷамъиятиро фаро мегиранд, ширкат варзанд.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Нашри натиҷаҳои кори диссертатсионии докталаби дараҷаи илмӣ дар маҷалаҳои тақризшаванда ба талаботи банди 35 – и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30. 06. 2021, №267 (бо тағйири иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26. 06. 2023, №295) тасдиқ гардидааст, мувофиқат менамояд. Мақолаҳои илмӣ нашрнамудаи докталаб мазмуни кори диссертатсиониро ифода менамояд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсия ва автореферати он мутобиқ ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 31- уми март соли 2022, №3 тасдиқ шудааст омода карда шудааст. Диссертатсия аз мундариҷа, номгуи ихтисораҳо, муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқот, се боб, шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт, феҳристи интишороти докталаб иборат аст.

Норасой ва эродҳо. Дар таҳқиқоти диссертатсионии докталаб дар баробари муваффақиятҳо баъзе камбудихо низ ба назар мерасанд.

1. Беҳтар мебуд агар муҳаққиқ ба осори файласуфони аврупоӣ Ҷ. Бернал, Г. Моска, В. Парето ва ғайраҳо, ки асосгузори омӯзиши масъалаи элитаи илмӣ дар сатҳи ҷаҳонӣ мебошанд, ҳамчунин асарҳои олимону муҳаққиқони рус Э.Э. Буренкова, А.А. Вартумян, А.В. Дука, А.А. Зотов, И.С. Клименко ва ғайраҳо рӯй меовард.
2. Дар зербоби дуюми боби якум таҳти унвони “Соҳтор ва вазифаҳои элитаи илмӣ дар ҷомеаи муосир” бисёр мафҳумҳои илмӣ аз забони русӣ ба забони тоҷикӣ тарҷума шуда, ҳамчун терминалогия ва ё мафҳум моҳияти ҳудро аз даст додаанд (Масалан дар саҳифаи 41, 42, 44, 45, 46-и диссертатсия ва саҳифаҳои 17, 18 – и автореферат).
3. Дар боби дуюми рисола таҳти унвони “Ҷойгоҳи элитаи илмӣ дар низомии амниятӣ кишвар” вазифаҳои элитаи илмӣ дар самти сиёсатшиносӣ мубориза бар муқобили радикализм, экстремизм ва терроризм муайян карда шудааст, дар асл бошад ҷи тавре, ки таҳлили осори муҳаққиқони сиёсатшиноси кишвар нишон медиҳад, онҳо ба бисёр масъалаҳои доғи рӯз, ки марбут ба амниятӣ милли мебошанд, диққати хосса зоҳир намудаанд. Онҳо низ бояд истифода мешуданд.

4. Параграфи якуми ин боб “Ташаккули элитаи илмӣ дар масалаҳои коҳиш додани сатҳи хурофот ва ҷаҳолат” номгузорӣ шудааст. Беҳтар мебуд дар номи ҳамин зербоб ба ҷойи мафҳуми “ҷаҳолат” мафҳуми “таассуб” истифода мешуд.
5. Боби сеюми диссертатсия “Ташаккули элитаи илмӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва иштироки онҳо дар ҳаёти сиёсии ҷомеа” ном дошта, аз ду зербоб иборат мебошад ва дар он такрори масъалаҳои боби дуюм омадааст. Аз нигоҳи мо беҳтар мебуд боби дуюм бо сеюм бо ҳам ҷойиваз карда шавад.

Камбудиҳои ҷойдошта мазмун ва арзиши илмии диссертатсияро коҳиш намедиханд.

Дар маҷмӯъ, хулоса кардан мумкин аст, ки диссертатсияи Юсуфзода Авази Нурали дар мавзӯи «Нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.2. Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ кори илмӣ таҳқиқоти мустақилона анҷомёфта ба ҳисоб меравад. Диссертатсия ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйири иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад. Муаллифи рисолаи диссертатсионӣ Юсуфзода Авази Нурали сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.2 - Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ мебошад.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои фалсафа, профессор,
сарҳодими илмии шуъбаи

Шарқи Миёна ва Наздики Институти

омӯзиши масъалаҳои давлатҳои

Осиё ва Аврупои АМИТ

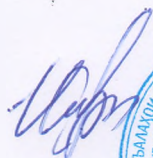
Шамолов А. А.

Имзои А.А. Шамоловро тасдиқ менамоям.

Нозири кадрҳои Институти

омӯзиши масъалаҳои давлатҳои

Осиё ва Аврупои АМИТ

Игамова У.

Суроғи муқарриз:

734025, ш. Душанбе,

хитобони Рӯдакӣ 33

14.05.2026